

عنوان مقاله:

تعیین الگوی بهینه مصرف آب در بخش کشاورزی منطقه سیستان

محل انتشار:

نهمین سمینار سراسری آبیاری و کاهش تبخیر (سال: 1386)

تعداد صفحات اصل مقاله: 1

نویسندگان:

مجید دهمرده - عضو هیات علمی گروه اقتصاد کشاورزی دانشگاه پیام نور زابل

سعید یزدانی - دانشیار گروه اقتصاد کشاورزی دانشگاه تهران

مهدی دهمرده - عضو هیات علمی دانشگاه پیام نور زابل

عباس رضائی - دانشجوی دکتری دانشگاه شهید چمران اهواز و عضو هیات علمی دانشگاه شهید ب

خلاصه مقاله:

با توجه به اهمیت تالابها در حفظ کشاورزی، ایجاد اشتغال و درآمد و در نهایت رفع فقر و بیکاری و کاهش مهاجرت حاشیه نشینان حفاظت از تالابها اجتناب ناپذیر است. مطالعه حاضر در سال 1383 با هدف تخصیص آب تالاب هامون به بخش کشاورزی و بررسی نقش آن در ماندگاری حاشیه نشینان، ضمن بررسی و تحلیل روند مهاجرت و ترکیب جمعیتی شهرستان مرزی زابل، به اهمیت تالاب هامون زنده و نقش اندر ماندگاری حاشیه نشینان پرداخته است. از یک سو با استفاده از رهیافت برنامه ریزی خطی و برنامه ریزی ارمانی و باهدف حفظ سطح اشتغال فعلی بهره برداران زراعی منطقه شیب آب و حداقل کردن مصرف آب در ماههای کمبود (خرداد، تیر و مرداد) الگویکشت بهینه ای را پیشنهاد میکند ازسوی دیگر سهم سایر گروه های درآمدی حاشیه نشین تالاب هامون (ماهیگیران، شکارچیان پرنده و دامداران) از اشتغال و درآمد حاصله از هامون را تحلیل می کند. نتایج تاثیر منفی خشکسالی بر ماندگاری و در نتیجه افزایش مهاجرت حاشیه نشینان در منطقه داشت. الگوی کشت فعلی بهره برداران بهینه نبوده به طوری که نیاز آبی الگوی فعلی در ماههای متعددی بیش از موجودی آب منطقه بوده است. از این رو استفاده از الگوهای بهینه پیشنهاد شده می تواند ضمن حفظ سطح اشتغال و برقراری محدودیتهای آب، درآمد بیشتری را برای زارعین منطقه حاصل نماید.

کلمات کلیدی:

ماندگاری، مهاجرت، خشکسالی، تالاب، سیستان، الگوی بهینه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/38802>

